

BERÄTTELSEN OM JESUS – FRID ÖVER HONOM – I KORANEN 1

Berättelsen om Jesus (över honom vare frid) i Koranen 1-5

Koranen talade tydligt om Jesus (över honom vare frid): om hans födelse, om hans mirakel, om hans kallelse, om de egenskaper som Gud den Upphöjde hedrade honom med, om hans kamp för att upphöja sanningen, om hans tålmod inför skada, om de falska tvivel som hans fiender väckte kring honom, om hans glada budskap om Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom), och om Skaparens ära för honom i denna värld och i nästa. Innan vi går in i detaljerna om denne välsignade profets berättelse nämner vi vad som kommit om hans förtjänst i profetiska hadither:

Al-al-Bukhari och Muslim återberättade att Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) sade: *”Det finns ingen nyfödd som föds utan att Satan rör vid honom när han föds, så att han skriker av Satans beröring, utom Maria och hennes son.”* Sedan sade Abu Hurayra: Läs om ni vill: {Och jag anförtro henne och hennes avkomma åt Dig mot den fördrivne Satan} (Al ‘Imran:36).

De återberättade också hans ord (må Allahs frid och välsignelser vara över honom): *”Jag är den som står närmast Marias son – och profeterna är bröder med olika mödrar – det finns ingen profet mellan mig och honom.”*

(”Bröder med olika mödrar”: de vars mödrar är olika men deras far är en. Meningen är att deras tro är en, men deras lagar är olika). I Sahih Muslim berättas att Guds Sändebud (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) sade: *”Jesus, Marias son, såg en man stjäla. Han sade till honom: Har du stulit? Han svarade: Nej, vid Gud, det finns ingen gud utom Han. Då sade Jesus: Jag tror på Gud, och jag förnekar mina ögon.”* Det vill säga: han trodde den som svor vid Gud, och förnekade sig själv i det som syntes honom, eftersom det fanns möjlighet att den andre talade sanning. Detta visar på renheten i Jesu själ, på djupet i hans tro och hans vördnad för sin Skapare.

Början av berättelsen om denne ädle profet är berättelsen om hans födelse, den märkliga och mirakulösa berättelsen, och dess detaljer är följande:

Jesu födelse (över honom vare frid)

Berättelsen om Jesu födelse nämns i suran Maryam, verserna (16–34), och en del av den nämns i suran Al ‘Imran, såsom Guds ord: {Jesus är inför Gud som Adam. Han skapade honom av jord, sedan sade Han till honom: ”Var!” och han blev} (Al ‘Imran:59). Sammanfattningen av händelserna kring hans födelse är följande:

Berättelsen om Jesu födelse är märklig, och det märkliga i den är att hans mor födde honom utan make!

Om vi bortser från händelsen med människans skapelse i sig, så är Jesu födelse den märkligaste händelse mänskligheten bevittnat i hela sin historia. Mänskligheten bevittnade inte sin egen skapelse, den märkliga och stora händelsen i dess historia. Den bevittnade inte skapelsen av den första människan utan far och mor. Århundraden gick efter denna märkliga, uppseendeväckande och mirakulösa händelse. Då ville den gudomliga visheten framhäva den andra märkliga händelsen: Jesu födelse utan far, på ett sätt som avvek från den sed som gällt sedan människan funnits på jorden. Denna händelse skulle människor bevittna, och den skulle förbli i mänsklighetens historia som ett framträdande tecken som generationer vänder sig till, om det är svårt för dem att vända sig till den första märkliga händelsen som människan inte bevittnade.

Guds sed i detta liv har varit fortplantning och äktenskap mellan man och kvinna under långa tider, tills det blev fast i människans föreställning att detta är det enda sättet för fortplantning och äktenskap. De glömde den första händelsen, människans tillkomst, eftersom den ligger utanför

jämförelsen. Gud ville ge dem exemplet med Jesus, Marias son (över honom vare frid), för att påminna dem om Hans fullkomliga makt och fullständiga vilja, och att den inte är begränsad till de lagar Han väljer. Händelsen med Jesus upprepades inte, eftersom den ursprungliga seden är att den lag som Gud lagt skall gälla enligt Hans val. Denna händelse räcker för att förbli inför mänsklighetens ögon som ett tydligt tecken på Hans makt och vilja, och att den inte är begränsad inom lagarnas gränser: {Och för att göra honom till ett tecken för människorna} (Maryam:21).

På grund av händelsens märklighet och storhet blev det svårt för vissa grupper att föreställa sig den som den var, och att förstå visheten i att den framhävdes. De började tillskriva Jesus gudomliga egenskaper, skapa kring hans födelse myter och legender, och bortsåg från visheten i att han skapades på detta märkliga sätt, nämligen att bevisa Guds makt.

Koranen i suran Maryam berättar hur denna märkliga händelse inträffade, framhäver dess verkliga innebörd och förnekar dessa myter och legender.

Sammanhanget där berättelsen nämns framställer den i gripande scener, fyllda av känslor och reaktioner, som skakar den som läser den, som om han bevittnar den på nära håll och ser den i verkligheten.

Den första scenen av berättelsen framställer en jungfru, helig, som hennes mor hade vigt, medan hon ännu bar henne i sin mage, till tjänst i templet. Ingen kände till något om henne utom renhet och kyskhet, och hennes familj var känd för godhet och fromhet. Här är hon nu, avskild för sig själv för något av sina ärenden, som krävde att hon drog sig undan från sin familj och gömde sig från deras blickar.

Och här är hon i sin avskildhet, trygg i sin ensamhet, men hon överraskas av en fullkomlig man som bryter hennes stillhet: {Så sände Vi till henne Vår ande, och han framträdde för henne som en fullkomlig människa} (Maryam:17). Och här ryser den skrämde jungfrun till, överraskad av en man i hennes avskildhet. Hon flyr till Gud, söker skydd hos Honom, ropar på hjälp, och väcker gudsfuktan i mannens själ, rädslan för Gud och känslan av Hans övervakning på denna ensliga plats: {Hon sade: Jag söker skydd hos den Nåderike från dig, om du är gudfruktig} (Maryam:18). Och här rörs den gudfruktige mannens hjärta vid nämmandet av den Nåderike, och han talar till henne: {Jag är endast din Herres sändebud, för att ge dig en ren son} (Maryam:19). Föreställ dig skräcken och blygseln – denna fullkomliga man, som hon ännu inte är säker på är hennes Herres sändebud, det kan vara en bedragare som utnyttjar hennes godhet, som säger något som sårar den blyga flickans öron: att han vill ge henne en

BERÄTTELSEN OM JESUS – FRID ÖVER HONOM – I KORANEN 1

son, och de är i avskildhet! Men hon grips av den hotade kvinnans mod, och frågar öppet och fast: Hur kan detta ske? Hon vet ännu inte hur han kan ge henne en son. Men det som mildrade situationen var hans ord: {Jag är endast din Herres sändebud}. Men hur kan detta ske? Hon är jungfru, ingen man har rört henne, och hon är inte en synderska, så hur kan hon acceptera en handling som leder till en son?

Men denna mirakulösa sak, som Maria (över henne vare frid) inte kan föreställa sig, är lätt för Gud. Inför makten som säger till något: {Var! och det blir} (al-Baqara:117), är allt lätt, vare sig det sker enligt den vanliga seden eller inte. Gabriel berättade för henne att detta är lätt för Gud den Upphöjde, och att Han ville göra denna märkliga händelse till ett tecken för människorna, ett bevis på Hans existens, makt och vilja, och en barmhärtighet för Israels barn först, och för hela mänskligheten, genom att framhäva denna händelse som leder dem till att känna Gud, dyrka Honom och söka Hans välbehag.

Berättelsen fortsätter med att nämna saker som sker mellan Maria (över henne vare frid) och hennes folk, som anklagade henne för barnet hon födde. Detta lämnar vi till berättelsen om Maria.

Berättelsen fortsätter och nämner miraklet med Jesu (över honom vare frid) tal i vaggan, vad Gud lät honom säga vid hans födelse. Gud säger: {Han sade: Jag är Guds tjänare. Han har gett mig Skriften och gjort mig till profet * och gjort mig välsignad var jag än är, och befallt mig att be och ge allmosa så länge jag lever * och att vara god mot min mor, och Han har inte gjort mig till en övermodig olycklig * och frid över mig den dag jag föddes, den dag jag dör och den dag jag uppväcks levande} (Maryam:30–33). Så här förklarar Jesus (över honom vare frid) sin tjänst inför Gud. Han är inte Guds son, som vissa säger. Han är inte Gud, som andra säger. Han är inte en av tre, som ytterligare andra säger. Han är en välsignad profet, som Gud befallt att be och ge allmosa under hela sitt liv, att vara god mot sin mor, att vara ödmjuk mot sitt folk. Han har ett liv med begränsad tid, han dör och uppväcks som alla andra skapelser. Gud har bestämt för honom frid, trygghet och lugn den dag han föddes, den dag han dör och den dag han uppväcks.

Hans ord avslutas med att förklara Guds herravälde över honom och över människorna, och hans kallelse till att dyrka Gud, den Ende utan partner: {Gud är min Herre och er Herre, så dyrka Honom. Detta är den raka vägen}. Efter Jesu vittnesmål och hans berättelse finns det inget utrymme för myter, illusioner, tvivel eller falskheter.

BERÄTTELSEN OM JESUS – FRID ÖVER HONOM – I KORANEN 1

I suran Al ‘Imran finns det som bekräftar berättelsen om Jesu födelse som den nämns i suran Maryam. Gud säger: {När änglarna sade: O Maria, Gud ger dig det glada budskapet om ett ord från Honom. Hans namn är Messias, Jesus, Marias son, högt ärad i denna värld och i nästa, och en av de närmaste * Han skall tala till människorna i vaggan och som vuxen, och han skall vara av de rättfärdiga} (Al ‘Imran:45–46). Gud ville bryta regeln om fortplantning i en människa, och skapa honom på ett sätt nära den första skapelsen – skapelsen av jord – även om den inte var helt likadan: skapelsen från en kvinna endast, som tar emot den pust som skapar liv från början, och livet uppstår i honom! Änglarna gav Maria det glada budskapet om ett ord från Gud {Hans namn är Messias, Jesus, Marias son}.

Budskapet innehöll hans art, hans namn och hans släkt. Det visade att hans släkt går tillbaka till hans mor. Budskapet innehöll också hans egenskaper och hans ställning hos sin Herre: {högt ärad i denna värld och i nästa, och en av de närmaste}. Det innehöll också miraklet som följde hans födelse: {Han skall tala till människorna i vaggan}, och en antydning om hans framtid: {och som vuxen}. Och det beskrev honom och den grupp han tillhörde: att han är av {de rättfärdiga}.

Detta är sammanfattningen av vad Koranen nämner om Jesu födelse. Berättelsen har en fortsättning.